

D O M

afsagt den 25. april 2018 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Henrik Bjørnager Nielsen og Lone Staugaard (kst.)) i nævningsesag

V.L. S-2532-17

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den Dato 1977

(advokat Jan Schneider, Aabyhøj)

Retten i Herning har den 28. november 2017 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (99-3095/2017).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forurettede 1 (F1) har gentaget påstanden for byretten om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, på 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra 21. december 2017.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet og har bestridt kravet størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten fremlagt bilagsmateriale, herunder journalnotater fra april 2017, fra Herning Kommune vedrørende bl.a. tiltalte og tiltaltes døtre.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne [F1], Forurettede 2, Forurettede 3 (F3) og Vidne 1 har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af retsmediciner [Vidne 3], [Vidne 4], [Vidne 5] og [Vidne 6 (V6)].

Tiltalte har supplerende forklaret, at [F1] i løbet af sommeren og efteråret begyndte at tale om, at hun ville flytte enten til Frankrig eller Tyskland. Han sagde til [F1], at hun godt kunne rejse, men han ville ikke have, at hun tog børnene med. Det var han bange for, at [F1] ville gøre. [B2] er født i 2007, og [Barn 3] er født i 2010.

[Barn 2 (B2)]

Det lykkedes ikke ham og [F1] at nå til enighed om børnene under mødet hos kommunen den 11. april 2017. Han var enig i alt det, kommunen foreslog, men [F1] ville ikke acceptere kommunens forslag.

Efterfølgende samme dag, da han var i sin lejlighed for at hente nogle ting, var han sammen med reservemoderen, som han var mødtes med forinden. Efter at have været i lejligheden kørte han tilbage til sin søster, hvor han afleverede nøglen til lejligheden, så [F1] kunne få den.

Han opholdt sig hos sin fætter, da han sent om aftenen havde talt med sin svigermor om at komme til Frankrig. Da han kom til søsterens lejlighed, var det søsteren, der åbnede. Han fortalte, at han ville tale med [F1] om at tage til Frankrig, og søsteren sagde, at [F1] var i køkkenet. Han husker ikke, om han så sine børn i lejligheden, og han husker ikke, hvad der skete i køkkenet. Foreholdt afhøringsrapport af 12. april 2017, side 5, 5. afsnit, ekstrakten side 257, hvorefter han skulle have forklaret, at han sad udenfor og var ked af det og meget bekymret for sine børn, og at han huskede, at datteren [B2] på et tidspunkt råbte oppe i lejligheden, at han skulle stoppe, har han forklaret, at det ikke var noget [B2] råbte, mens han var i lejligheden. Det var noget, [B2] råbte oppe fra lejligheden, mens han sad udenfor.

Forespurgt til samtalen med svigermoren, som under samtalen beskyldte ham for at være voldelig, og at han ikke under samtalen har modsagt svigermoren, har han forklaret, at han

ikke kan huske, hvad han sagde under samtalen, men han bestrider, at han nogensinde skulle have været voldelig over for **F1**.

Han kender ikke til, at der efter arabiske regler eller sædvane skulle være noget med, at man til en person, der skal dø, siger, at pågældende må ønske et ønske.

Han har lært **Vidne 5** at kende i forbindelse med, at han arbejdede på en restaurant i **By 2**, og hun har været nærmest som en reservemor for ham og som en bestemor for børnene. Han lærte **Vidne 5** at kende, inden børnene kom til Danmark. Han har haft meget med **Vidne 5** at gøre, og både han og børnene har også overnattet hos **Vidne 5**.

Vidne 4 har været hans præst, og han har besøgt **Vidne 4** privat også med børnene. Han har bevaret kontakten til **Vidne 4** også efter, at familien flyttede til Herning. **Vidne 4** er en rigtig god person, som har lært tiltalte en del om kristendommen og om, hvordan man skal være dansker.

Det var **F1**, der ønskede at flytte til Herning. Det havde noget at gøre med, at **F1** syntes, at de havde for meget at gøre med **Vidne 5**. Han ved ikke, hvad **F1's** problem nærmere var.

F1 var på krisecenteret med børnene i 2-3 dage. Mens de var der, ringede **F1** til ham og bad ham om at sende penge til mad til børnene, hvilket han herefter gjorde. Børnene var kede af at være på krisecenteret, og de ringede flere gange til ham, fordi de ikke ønskede at være der. Foreholdt kommunens notater om samtaler med **Barn 3** og **B2** den 10. april 2017, hvorefter pigerne bl.a. fortæller, at de ikke har set deres far slå, og at de savner ham, har han forklaret, at det er rigtigt, at de aldrig har set ham slå, og de gav også over for ham udtryk for, at de savnede ham, og at de gerne ville være hos ham.

Han mødtes med sin fætter den 11. april 2017 om eftermiddagen. Han og fætteren kørte forbi et supermarked og herefter til fætterens bopæl. Som han husker det, var hans plan at blive hos fætteren om aftenen, hvor han også ville overnatte. Han har noget familie, herunder en anden fætter, der bor i Tyskland. Han har en kammerat, der bor i Aarhus. Han husker ikke, om han den pågældende dag havde planer om at besøge kammeraten i Aarhus.

Om sine personlige forhold har tiltalte supplerende forklaret, at **F1** har sagt til ham, at hun vil have fuld forældremyndighed over **B2** og **Barn 3**, men der er ikke truffet nogen afgørelse herom endnu. Aktuelt bor alle børnene sammen med **F1** i Frankrig. Det er hans ønske at få børnene tilbage til Danmark.

Han har 4 søskende, 2 søstre og 2 brødre, i Danmark. Hans far bor i Tyrkiet, og hans mor er død for nylig, mens tiltalte har siddet fængslet. Han har også flere fætre og kusiner, der bor i Danmark. Hans far har planer om at flytte til Grækenland, hvor han har noget familie.

Han er syrisk statsborger, men kurder, og han flygtede i sin tid fra landet, da han var politisk forfulgt. Han flygtede også, fordi han som kristen var blevet træt af det muslimske system.

Han har taget en lang række uddannelser i Danmark, bl.a. svejserkursus, truckcertifikat, og han har haft forskelligt arbejde.

Mens han har siddet varetægtsfængslet, har han fulgt et behandlingsforløb mod misbrug af alkohol.

Han har ingen familie i Syrien. Han har haft enkelte fætre og kusiner, men de er alle flyttet fra landet, efter at Tyrkiet har overtaget området, hvor de boede.

F1 har supplerende forklaret, at hun og tiltalte blev skilt, efter at tiltalte var kommet til Danmark, og hun stadig var i Syrien. Kontakten mellem dem var blevet mindre og mindre.

I Syrien arbejdede hun i en butik, som bl.a. var ejet af tiltalte samt tiltaltes far og søster.

Hun kom selv til Danmark som asylansøger. Det var ca. 5 år efter, at tiltalte var rejst. Hun havde forinden boet i 3 år i Tyrkiet. Hun havde da ikke penge til at rejse videre til Danmark. Hun var ikke gift med en anden mand, inden hun kom til Danmark. Hun kom fra Tyrkiet til Danmark, idet hun dog var i Frankrig i ca. 10 dage, hvor hun skulle forloves. Det var en mand, som hendes far havde fundet til hende, og som kunne hjælpe hende økonomisk. Hun havde ikke haft nogen affære med den pågældende, men forlovelsen var nødvendig for hende, for at hun kunne få økonomisk mulighed for at se sine børn. Hun valgte

dog efter 10 dage at sige, at hun ikke ville forloves, og den pågældende ville da have 2.000 euro af hende. Hun spurgte tiltalte, om han ville hjælpe hende økonomisk med at betale de 2.000 euro, men det ønskede tiltalte ikke. Det lykkedes hende på trods heraf efterfølgende at komme til Danmark.

Da hun i Danmark så sine børn igen, havde hun været adskilt fra dem i ca. 3 år. Efter at hun havde fået asyl, boede hun sammen med tiltalte i Ebeltoft, og senere flyttede de til Herning. Tiltalte havde lejet en lejlighed i Herning. Det var tiltalte, der gerne ville flytte, da de fleste af familiemedlemmerne boede i det område.

Hun har ikke truet tiltalte med, at hun ville forlade Danmark med børnene.

Hun var på krisecenteret med børnene i ca. 5 dage. Hun tog hjem igen, da tiltalte kontaktede hende flere gange og bad hende komme hjem, og han lovede ikke at gøre noget ved hende. Hun valgte derfor at give ham en chance til.

På mødet på kommunen aftalte de, at de skulle bo tæt på hinanden, da de havde fælles børn. Det blev ikke aftalt, hvordan de hver især skulle have børnene boende.

Tiltalte sagde, at hun kunne låne hans lejlighed, indtil hun selv fik en lejlighed, men hun ønskede ikke at være i tiltaltes lejlighed af frygt for, at han ville komme og begå vold imod hende. Hun fik kun den ene af nøglerne til lejligheden, og hun vidste, at der var i alt 3 nøgler. Hun havde en nøgle i forvejen, men hun gik ud fra, at tiltalte havde den 3. nøgle. For at undgå tiltalte ønskede hun at være hos tiltaltes søstre. Hun var ikke med oppe i tiltaltes lejlighed den pågældende dag.

Hun var meget nervøs, da tiltalte sent om aftenen kom til søsterens lejlighed. Hun kender tiltalte, der kan blive meget hidsig, og hun var ekstra nervøs på grund af hans rolige måde at være på.

I køkkenet sagde tiltalte som noget af det første til hende, hvorfor hun ikke ville med til Frankrig. Han sagde endvidere, om det var hendes sidste beslutning, at hun ikke ville tilbage ham. Hun svarede, at det var det, og han sagde da, at hun skulle ønske et sidste ønske. Samtidig med, at han sagde, at hun skulle ønske et sidste ønske, trak han kniven og stak hende. Hun kunne ikke komme til at flygte, da tiltalte stod tættest på døren, og hun var

meget bange. Da hun efter at være blevet stukket med kniven flere gange havde fat om kniven, var tiltalte bag hende med armen om hendes hals. Hun var på det tidspunkt faldet hen over spisebordet med maven ind over bordet. Tiltalte havde stadig fat i hende, da hun trak ud mod gangen, og tiltalte faldt da over hende.

Det stoppede først, da naboen kom og fik tiltalte væk. Tiltalte havde da haft kniven mod vidnets hals. Efter at naboen havde fået tiltalte væk fra hende, kom tiltalte tilbage og sparkede mod hendes hoved med fodsålen. Det gjorde tiltalte en gang. Hvis naboen ikke var kommet, tror hun, at hun var blevet slået ihjel.

Hendes beslutning om at tage på krisecenter med børnene havde ikke noget med økonomi at gøre. Foreholdt journalnotat af 10. april 2017 fra Herning Kommune, hvorefter hun skulle have sagt bl.a., at hun ønskede, at kommunen stillede en lejlighed, et hus eller et rækkehus til rådighed, har hun forklaret, at hun var bange for tiltalte, og hun ønskede ikke at bo hos ham længere. Derfor ønskede hun et andet sted at bo. Kommunens svar, hvorefter hun ikke umiddelbart kunne få en bolig, men at hun kunne ansøge om bolig, havde ikke noget at gøre med hendes efterfølgende beslutning om at flytte fra krisecenteret igen.

Hun talte i telefon med sin mor i løbet af aftenen, nok omkring kl. 21, hvor moren bad hende om at komme til Frankrig sammen med tiltalte. Hun sagde til moren, at det ønskede hun ikke, og hendes mor blev da sur. Hun troede ikke på, at det skulle blive godt mellem dem igen, og hun syntes derfor, at det ikke gav nogen mening, at hun og tiltalte tog sammen til Frankrig med det formål, at de skulle forsøge at blive sammen. Det var også et dårligt tidspunkt så sent på aftenen at skulle til at køre helt til Frankrig, herunder med et lille barn, og tiltalte havde endvidere drukket alkohol.

Hun skreg ude i køkkenet, da tiltalte trak kniven, og tiltaltes søstre kom herefter ud i køkkenet. Da hun holdt om kniven, blev hendes venstre pegefingertip snittet med kniven, og hun fik rifter i håndfladen.

Retsmediciner [REDACTED] Vidne 3 [REDACTED] har forklaret, at han har været med til at lave personundersøgelsen af [REDACTED] F1 [REDACTED]. På undersøgelsestidspunktet var hun bevidstløs og lå i respirator.

Undersøgelsen blev foretaget omkring middagstid den 12. april 2017. Det var noteret i journalen, at hun havde haft ustabil kredsløbsfunktion. Der var som en del af behandlingen lagt dræn i lungehulerne for at suge både blod og væske. Det var nødvendigt for at få lungerne til at folde sig ud igen, så de kunne fungere. Efter en samlet vurdering af undersøgelsen sammenholdt med de tidligere journaltilførsler blev [REDACTED] F1 [REDACTED] vurderet at have været i livsfare. Det var læsionen af hjertets venstre kammer, der forårsagede blod i hjerteposen, så hjertet ikke længere kunne pumpe tilstrækkeligt. Han har ikke set oplysninger om, at [REDACTED] F1 [REDACTED] skulle have brækket ribben. Brystkassen havde været lukket op, hvilket kan have forårsaget, at ribben er brækket.

Skaderne på hænderne havde, sådan som de fremtrådte, karakter af afværgelæsioner.

Der er ikke fundet stikskader på ribbenene, hvilket normalt kan give indikation på, om der er stukket med stor kraft. Hvis der ikke er fundet stikskader på ribbenene, kan der sagtens være stukket med stor kraft alligevel, det er bare ikke til at sige noget sikkert om.

Hvis hjerte og lunger skal rammes, skal stikket være flere centimeter dybt. På fotoet til lægsekstrakt I side 4 ses indstikshullerne til læsionerne 6 og 7, som vurderes at være en af de læsioner/stik, der har givet læsionen på hjertet. Han kan ikke med sikkerhed sige, hvor langt knivbladet har været inde i kroppen. Det er ikke sandsynligt, at der er andre årsager til blodet i hjerteposen end blødningen i hjertet. De fleste læsioner var stiklæsioner. Da han alene foretog en udvendig undersøgelse, kan han ikke sige noget om dybden af stiklæsionerne.

Overlevelsesmuligheden med de stiklæsioner, der var, vil han vurdere som værende meget ringe uden nogen behandling, mens muligheden for at overleve ved en hurtig og relevant behandling vurderes som rimelig. Han tør dog ikke sige noget om sandsynligheden for at overleve. Efter den tilstand, som [REDACTED] F1 [REDACTED] var i, da hun blev undersøgt, havde han faktisk forventet, at hun ville komme ind til obduktion, særligt på grund af de indre blødninger og forstyrrelserne af kredsløbet, som kunne have påført hende en hjerneska-

[REDACTED] Forurettede 2 [REDACTED] har supplerende forklaret, at tiltalte flyttede fra Ebeltoft til Herning, da tiltalte gerne ville bo tættere på sine søskende. Som hun husker det, var det også [REDACTED] F1's [REDACTED] ønske at flytte til Herning.

Den pågældende aften den 11. april 2017 var det [F1's] ønske, at hun og børnene overnattede hos vidnet. [F1] talte ikke om, at hun ikke havde lyst til at flytte hjem til tiltalte igen. Hun tror, at [F1] havde en nøgle til sin og tiltaltes lejlighed. Hun ved ikke, hvorfor tiltalte i så fald afleverede en nøgle til [F1]. Som hun husker det, havde tiltalte og [F1] talt om at bo hver for sig.

[F1] virkede ikke bange i løbet af aftenen. Tiltalte ringede både til [F1] og vidnet. Tiltalte virkede helt normal og sagde, at han ville komme og tale med [F1] om at tage til Frankrig. Hun fik ikke fornemmelsen af, at der var noget galt mellem tiltalte og [F1], selv om [F1] havde været på krisecenteret. Hun opfattede det sådan, at tiltalte og [F1] var nået til enighed om tingene. Foreholdt afhøringsrapport af 20. april 2017, side 7, 2. afsnit, ekstrakten side 428, hvorefter tiltalte havde talt på en kærlig måde, og at tiltalte ville have, at [F1] skulle hjem til lejligheden, har hun forklaret, at hun husker at have forklaret sådan til politiet. Foreholdt samme afsnit samt 4. afsnit, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun på tiltaltes talemåde fornemmede, at han hadede [F1], og at hun fornemmede, at noget var under opsejling, har hun forklaret, at hun husker at have forklaret, at hun fornemmede, at tiltalte hadede [F1]. Hun husker ikke at have forklaret, at hun fornemmede, at noget var under opsejling.

Hun tror ikke, at det var med vilje, at tiltalte i køkkenet ramte hende med kniven. Da hun tog fat om tiltaltes skulder, vendte tiltalte sig rundt, hvorved hun blev ramt. Tiltalte havde da ryggen til hende. Hun husker ikke, hvordan tiltalte holdt sin hånd, da hun blev ramt. Det var ikke hendes kniv, tiltalte brugte.

Hun så efterfølgende, at [F3] havde et sår på fingeren.

Hun ved, at [F1] efter episoden flyttede til Frankrig. Hun har jævnligt talt med [F1] også efter episoden. Hun og [F1] har ikke talt om, hvor kniven kom fra, og de har heller ikke i øvrigt talt om sagen. [F1] har efter episoden fortalt vidnet, at hun har lyst til at flytte tilbage til Danmark igen. Hun har også sagt, at hun savner tiltalte, og at hun er ked af det på hans vegne. Det sagde [F1] for 2-3 måneder siden.

Hun har ikke været vidne til andre episoder, hvor tiltalte har været voldelig over for [F1].

F3 har supplerende forklaret, at **F1** fra køkkenet råbte hendes og søsterens navne. Det var svært at få tiltalte væk fra **F1**, da tiltalte var stærk og havde en skindjakke på, som var vanskelig at holde fat i. Hun hørte ikke tiltalte sige noget i køkkenet.

Da hun holdt tiltaltes arm og så kniven i hans hånd, var der en håndvask mellem dem. Det var ikke en vaskemaskine, der var mellem dem.

Hun så ikke, hvordan **F1** faldt i gangen, da tiltalte stod imellem hende og **F1** og dermed blokerede for hendes udsyn.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. april 2017, side 7, 1. afsnit, ekstrakten side 456, hvorefter hun skulle have forklaret, at hun så tiltalte sparke flere gange til **F1**, mens hun lå på gulvet, har hun forklaret, at hun ikke i dag husker at have forklaret dette til politiet, og hun husker heller ikke, om det var sådan, det var.

Hun har efter episoden talt med **F1**. **F1** har fortalt, at kniven, hun blev ramt af, stammede fra hendes hjem. **F1** har sagt, at tiltalte havde kniven med. Det sagde hun, efter at hun blev udskrevet fra sygehuset. Hun har senest talt med **F1** i går. Da talte da ikke om kniven.

Hun har ikke været vidne til andre episoder, hvor tiltalte har været voldelig over for **F1**.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at børnene sagde "det er ham, der dræber min mor", idet vidnet kom ind i lejligheden. Kvinden så da ud til næsten at være død, og der var blod over det hele. Det var svært at få tiltalte væk fra kvinden, da han holdt om kvinden, men til sidst lykkedes det. Han talte ikke med tiltalte, efter at tiltalte var kommet væk fra kvinden, men de talte lidt sammen uden for opgangen. Han spurgte tiltalte, hvorfor han havde gjort det. Det svarede tiltalte ikke på, men tiltalte sagde tak for hjælpen. Han sagde også, at han var blevet sur, fordi hun ville flytte med børnene. Han sagde også, at de havde snakket og snakket, men at det ikke havde hjulpet.

Vidne 4 har forklaret, at han er præst i bl.a. **Kirke**, hvor han har mødt tiltalte. Han mødte tiltalte første gang i 2014, hvor tiltalte ønskede at blive en del af den danske folkekirke. I november 2014 døbte han tiltaltes datter, **Barn 3**, og konfirmerede tiltalte. Han har siden haft jævnlig kontakt til tiltalte og betragter ham som en ven. Han har mødt børnene, når han har besøgt tiltalte hjemme. Han har besøgt tiltalte 3-4 gange. Han opfatter tiltalte som en utrolig god far, som er meget dedikeret i forhold til børnene. Tiltalte har haft meget svært ved, at det har været så svært at få arbejde, og han har følt det ydmygende at modtage hjælp fra det offentlige.

Han og tiltalte har ikke drøftet tiltaltes syn på kvinder generelt, men han har opfattet det sådan, at tiltalte har stor respekt for kvinder.

V6 har forklaret, at han er socialrådgiver ved Herning Kommune. Han har haft med familien at gøre i dagene op til episoden. Han fik sagen overdraget fra en anden medarbejder lige omkring det tidspunkt, hvor **F1** var taget på krisecenter. Hun fortalte, at hun var taget på krisecenter på grund af mange problemer mellem hende og tiltalte. Hun fortalte, at tiltalte havde begået vold mod hende i alt 6 gange, og at hun også tidligere var taget på krisecenter i forbindelse med, at tiltalte en aften havde slået hende.

Tiltalte oplyste over for ham, at han aldrig havde slået **F1**, og han talte også med døtrene, der sagde, at de aldrig havde set tiltalte slå deres mor. **B2** fortalte ham, at **F1** til **B2** skulle have sagt, at hun skulle sige, at hun (**B2**) var blevet slået af tiltalte. **B2** fortalte også, at hun, inden **F1** tog på krisecenter, havde hørt forældrene i stuen, og at der var en lyd, der lød som et slag. Tiltalte forklarede hertil, at han var blevet gal, og at han derfor havde slået hånden hårdt ned i bordet.

Han fik ikke indtryk af, at der for **F1** var andre grunde til at flytte på krisecenter end vold og uoverensstemmelser. **F1** havde selv besluttet at forlade krisecenteret, og børnene ville også gerne se deres far igen. Hun ville gerne tilbage til deres lejlighed, men tiltalte skulle ifølge **F1** ikke bo der, og tiltalte havde også givet udtryk for, at han var indforstået med at bo hos sin søster.

Han kontaktede krisecenteret og fik at vide, at **F1** var indforstået med, at hun blev hentet af tiltalte. Det så vidnet heller ikke noget problem i, idet han havde opfattelsen af, at parret var blevet enige om tingene og om hvor, de hver især skulle bo. Da han efterfølgen-

de samme dag så tiltalte og [F1] virkede det ikke som om, der var problemer. Tiltalte virkede meget glad.

[Vidne 5] har forklaret, at hun har kendt tiltalte siden 2012, hvor de begge arbejdede i en restaurant i [By 2]. Hun ville gerne hjælpe tiltalte, da han var en god medarbejder og et godt menneske. Hun var med i lufthavnen, da børnene kom til Danmark i oktober 2013, og det var meget rørende. Hun har siden haft en del med pigerne at gøre, og tiltalte og pigerne flyttede også ind i hendes hus, hvor de boede i den ene ende af huset.

Hun har hele tiden opfattet tiltalte som en god og kærlig far. Tiltalte kan blive ked af det og frustreret, og hun har i den forbindelse aflastet tiltalte ved at tage sig af pigerne. Tiltalte har ikke på noget tidspunkt været udadreagerende.

Hun har ikke drøftet [F1] med tiltalte. Hun har set tiltalte og [F1] sammen, og hun har også besøgt parret i Herning. Det har altid virket som om, de havde det godt sammen, og [F1] har altid været glad.

Tiltalte var hjemme hos vidnet lørdag eller søndag, mens [F1] var på krisecenter. Hun var om mandagen med tiltalte til møde med socialrådgiveren, [V6], fra kommunen, hvor [F1] ringede og bad tiltalte om at blive hentet. Tiltalte gav udtryk for, at han ikke kunne hente hende. Det må have været dagen efter, at tiltalte hentede [F1] på krisecenteret. Det var hendes indtryk, at problemerne på det tidspunkt mellem tiltalte og [F1] havde meget med penge og dårlig økonomi at gøre.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Der er om skyldspørgsmålet afsagt følgende

”Kendelse:

Forhold 1a

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er lagt til grund, at tiltalte havde medbragt kniven til lejligheden, og det tiltrædes efter vidneforklaringerne sammenholdt med de lægelige oplysninger, at det er bevist, at tiltalte adskillige gange stak [redacted] F1 [redacted] med kniven med læsioner til følge, således som det er beskrevet i tiltalen, og at hun derved var i livsfare.

Kniven havde en bladlængde på ca. 12 centimeter, og det lægges efter vidneforklaringerne til grund, at tiltalte blev forhindret i at stikke [redacted] F1 [redacted] yderligere, fordi det trods tiltaltes modstand lykkedes [redacted] Vidne 1 [redacted] at få vredet kniven ud af tiltaltes hånd og få tiltalte væk fra [redacted] F1 [redacted]. Herefter og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltrædes det, at det er bevist, at tiltalte havde forsæt til at dræbe [redacted] F1 [redacted].

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 1b

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 2 og 3

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det til grund, at [redacted] Forurettede 2 [redacted] blev stukket/snittet i venstre underarm og bidt i fingeren, ligesom [redacted] F3 [redacted] blev snittet i hånden, da de forsøgte at stoppe tiltalte, og det tiltrædes af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 4

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte uden anerkendelsesværdigt formål medbragte kniven til lejligheden, og at tiltalte derfor er fundet skyldig som sket.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse af skyldspørgsmålet stadfæstes“

Sanktionsspørgsmålet

Der er afgivet 13 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Ved fastsættelsen af straffen har disse voterende lagt vægt på, at straffen for drabsforsøg efter sædvanlig praksis er fængsel i 6 år, og at der ikke foreligger omstændigheder i formildende eller skærpende retning, der giver fornødent grundlag for at fravige dette udgangspunkt. Der er endvidere lagt vægt på, at volden i forhold 2 og 3 ikke direkte var tilsigtet, men skete i et samlet forløb i forbindelse med udførelsen af drabsforsøget.

Der er afgivet 5 stemmer for at stadfæste byrettens fastsættelse af straffen.

Disse voterende har særligt lagt vægt på, at det må anses som en skærpende omstændighed, at børnene overværede drabsforsøget, ligesom der er lagt vægt på den begåede vold i forhold 2 og 3.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 6 år.

Efter længden af den idømte straf og af de grunde, som byretten har anført, tiltræder samtlige voterende, at en udvisning af tiltalte af Danmark ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, og det tiltrædes derfor, at tiltalte er udvist med indrejseforbud som sket.

Efter karakteren og grovheden af forhold 1 tages påstanden om godtgørelse efter de juridiske dommers bestemmelse til følge.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Straffen for [REDACTED] Tiltalte [REDACTED], nedsættes til fængsel i 6 år.

Godtgørelsen til **F1** forhøjes til 30.000 kr.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Elisabeth Mejnertz

Henrik Bjørnager Nielsen

Lone Staugaard
(kst.)